

Arrest

nr. 248 105 van 25 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS
De Wynantsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2020.

Gelet op het arrest nr. 245 356 van 1 december 2020 waaruit blijkt dat de debatten worden heropend, de zaak wordt verwezen naar de algemene rol en de partijen worden opgeroepen voor de terechtzitting van 17 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. JORDENS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 19 februari 2019 elk een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) op 4 december 2019.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 februari 2020 ten aanzien van elk van de verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

- De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in San Salvador en opgegroeid in Santa Tecla. Het laatste jaar voor uw vertrek woonde u samen met uw vrouw, G. V. K. A. (1913140B), in Valle Neuvo in het huis dat eigendom is van uw schoonmoeder. U heeft drie jaar in Ilopango gestudeerd bij de burgerluchtmacht. U heeft deze studie niet afgemaakt. In 2014 begon u te werken als kwaliteitsagent bij Sykes, een callcenter in San Salvador. In januari 2019 heeft u uw ontslag gegeven bij Sykes.

In 2017 startte u met een bijjob als autoverkoper. U kreeg een wagen cadeau van uw vader, die u vervolgens voor een meerprijs verkocht. Via het internet ontdekte u dat de douane beschadigde auto's verkocht. U kocht een auto van hen, liet deze herstellen bij een garagist in uw buurt en u verkocht deze auto vervolgens via een website, of u plakte er een blaadje te koop op, waarna u met deze auto rondreed. U heeft ongeveer 6 à 7 auto's op deze manier verkocht. In januari 2019 verkocht u uw laatste auto.

Op 19 september 2018 kwamen u en uw vrouw met de wagen thuis aan. U stapte uit om de garagepoort te openen, toen u werd aangesproken door twee bendeleden. Een bendelid hield u onder schot. Er werd u verteld dat ze op de hoogte waren van uw familiale en economische situatie. Een bendelid zei u dat u deze maand 200 dollar aan hen moest betalen en dat u dit vanaf nu elke maand moest doen. Hij voegde er aan toe dat indien u niet zou betalen, u en uw vrouw gedood zouden worden. Het tweede bendelid werd voorgesteld als Tracy, hij zou elke maand de 200 dollar ophalen op het bankje in het park tegenover uw huis. Op 28 september 2018 heeft u de eerste keer 200 dollar betaald. Op 15 oktober 2018 werd uw vrouw op de bus aangesproken door twee bendeleden die tegen haar zeiden dat jullie vanaf nu 300 in plaats van 200 dollar dienden te betalen. Ze bedreigden jullie nogmaals met de dood indien jullie niet zouden betalen. In oktober, november, december en januari heeft u vervolgens telkens 300 dollar betaald aan Tracy. Ondertussen begonnen jullie het vertrek uit El Salvador te regelen. Via uw ouders hun kerk hoorden jullie over België. Op 24 november 2018 heeft u de vliegtuigtickets voor België aangekocht. Op 4 februari 2019 verlieten u samen met uw vrouw El Salvador, waarna jullie op 6 februari 2019 in België aankwamen.

Op 19 februari 2019 diende u samen met uw vrouw een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort en het paspoort van uw vrouw, uw identiteitskaart en die van uw vrouw, nieuwsartikelen, huwelijksakte, drie verkoopcontracten van auto's, ontslagvergoeding Sykes, pensioenberekening Sykes.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf*

f). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u nooit problemen heeft gekend met de autoriteiten in El Salvador (CGVS, p. 12). U bent niet politiek actief (CGVS, p. 12). U heeft, naast de problemen van afpersing en bedreigingen door bendeleden die het op een deel van uw inkomsten gemunt hadden nadat ze hadden vastgesteld dat u een autohandel had opgezet, geen andere problemen gekend in El Salvador (CGVS, p. 11-12 en 17). Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die er op zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde afpersing door bendeleden en gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden. U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat u nadat u in auto's begon te verhandelen werd afgeperst door bendeleden. Ze eisten aanvankelijk 200 dollar per maand. Later eisten ze 300 dollar per maand (CGVS, p.11 en 12). Hoewel de eis tot betaling gepaard zou zijn gegaan met bedreigingen (CGVS, p. 11 en 12), moet er worden vastgesteld dat u bent ingegaan op hun vraag en dat u hiermee verdere problemen met de bende verhinderde (CGVS, p.17). Met betrekking tot de gevolgen van de afpersing op uw levensomstandigheden blijkt uit uw verklaringen dat u nog steeds alle facturen kon betalen en er voeding kon worden aangekocht (CGVS, p.16 en 17). Verder blijkt uit uw verklaringen ook dat u gratis kon wonen in het huis van uw schoonmoeder (CGVS, p.5). U diende ook op geen enkel moment geld te lenen om tegemoet te komen aan de eisen van de bendeleiders (CGVS, p.16). Uit uw verklaringen over uw persoonlijke situatie blijkt dan ook niet dat u in een situatie van extreme armoede was beland, of bij terugkeer zal belanden, waardoor u onmogelijk kon, of zal kunnen, voorzien in uw elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting. Er moet dan ook worden gesteld dat u op basis van de afpersing geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart, huwelijksakte, drie verkoopcontracten van auto's en de twee documenten van uw werk bij Sykes hebben louter betrekking op uw identiteit of uw professionele bezigheden. Er kan echter geen informatie uit worden afgeleid met betrekking tot een eventuele band tussen uw problemen en de criteria van de Vluchtelingenconventie of met betrekking tot de ernst van de door u aangehaalde problemen. De nieuwsartikelen hebben geen betrekking op uw persoonlijke toestand, maar enkel op de algemene situatie in uw omgeving (CGVS, p. 3).

De opmerkingen van uw advocaat met betrekking tot de notities van het gehoorverslag houden geen verband met de vaststelling dat u geen band met de Vluchtelingenconventie aannemelijk maakt of met de ernst van de door u aangehaalde problemen. Ze zijn dan ook niet van aard de voorgaande conclusies in dit verband te wijzigen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor de volledigheid wordt er opgemerkt dat er ook ten aanzien uw vrouw, G. V. K. A. (19/13140B), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in San Salvador en opgegroeid in Valle Nuevo. Het laatste jaar voor uw vertrek woonde u samen met uw man, S. S., C. A. (19/13140), in het huis dat eigendom is van uw moeder. Uw man werkte als kwaliteitsagent bij Sykes en had een informele handel in de verkoop van auto's. U studeerde aan de universiteit Don Bosco in de richting industrieel ontwerp.

Op 13 december 2014 werd uw toenmalige vriend, D., gedood bij een wegblokkade die was opgesteld door bendeleden. De bendeleden wilden de wagens overvallen. De bendeleden wilden de auto doen

stoppen en begonnen daarom op de auto te schieten. Hierbij werd uw vriend geraakt. Hij overleed aan zijn verwondingen.

Op 19 september 2018 kwamen u en uw man met de wagen thuis aan. Uw man stapte uit om de garagepoort te openen, toen u werd aangesproken door twee bendeleden. Een bendelid hield uw man onder schot. Er werd uw man verteld dat ze op de hoogte waren van jullie familiale en economische situatie. Een bendelid zei tegen uw man dat hij deze maand 200 dollar aan hen moest betalen en dat jullie dit vanaf nu elke maand moesten doen. Hij voegde er aan toe dat indien uw man niet zou betalen, hij en zijn vrouw gedood zouden worden. Het tweede bendelid werd voorgesteld als Tracy, hij zou elke maand de 200 dollar ophalen op het bankje in het park tegenover uw huis. Op 28 september 2018 heeft uw man de eerste keer 200 dollar betaald. Op 15 oktober 2018 werd u aangesproken op de bus door twee bendeleden die tegen u zeiden dat jullie vanaf nu 300 dollar in plaats van 200 dollar dienden te betalen. Ze bedreigden jullie nogmaals met de dood indien jullie niet zouden betalen. In oktober, november, december en januari betaalde uw man telkens 300 dollar aan Tracy. Ondertussen begonnen jullie het vertrek uit El Salvador te regelen. Via uw ouders hun kerk hoorden jullie over België. Op 24 november 2018 hebben jullie de vliegtuigtickets voor jullie reis naar België aangekocht. Op 4 februari 2019 verliet u samen met uw man El Salvador, waarna jullie op 6 februari 2019 in België aankwamen.

Op 19 februari 2019 diende u samen met uw man een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: het paspoort en de identiteitskaart van u en uw echtgenote, nieuwsartikelen, huwelijksakte, drie verkoopcontracten van auto's, ontslagvergoeding van uw man bij Sykes, pensioenberekening van het werk van uw man bij Sykes.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u zich baseert op dezelfde vrees als die van uw echtgenoot, S. S. C. A. (19/13140), namelijk de vrees voor de bendeleden die jullie afpersten (CGVS 19/13140B, p. 9). Uzelf bent nooit politiek actief geweest in El Salvador (CGVS 19/13140B, p. 10). U heeft in 2014 een vriend verloren die is omgekomen toen zijn auto onder schot werd genomen door bendeliden die de auto wilden overvallen (CGVS 19/13140B, p. 10). U was hier niet bij aanwezig en kende hierdoor geen persoonlijke problemen in El Salvador (CGVS 19/13140B, p. 11). In het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot kwam de Commissaris-generaal tot de conclusie dat deze geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakte en hem bijgevolg de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kon worden toegekend. De beslissing van uw echtgenoot is gebaseerd op volgende motieven:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Bijgevolg kan er op basis van deze feiten ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw paspoort en identiteitskaart houden geen verband met de door u en uw echtgenoot aangehaalde vluchtmotieven. Ze wijzigen dan ook niet aan de aard van de conclusie in dit verband. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op

https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïncorporeerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïncorporeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 A, §2 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoekers betogen een gegronde vrees voor vervolging te hebben omwille van het feit dat zij door de bende MS-13 zijn afgeperst en met de dood bedreigd. Zij halen artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan en menen dat hun (vrees voor) vervolging gebaseerd is op politieke redenen in de brede zin.

Verzoekers hebben immers geweigerd in te gaan op de eis van de bende om verder afpersingsgeld te betalen. Het CGVS betwist niet dat in vele delen van El Salvador bendes de controle hebben, en dus als effectieve overheden kunnen worden beschouwd.

Zij verwijzen hiervoor naar en citeren uit de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016 (hierna: UNHCR guidelines) om aan te tonen dat verzet tegen de bendes in El Salvador kan beschouwd worden als een (toegeschreven) politieke opinie en dat de weigering om afpersingsgeld te betalen tot zware vergelding van de bende leidt, waardoor deze personen de vluchtelingenstatus moeten verkrijgen. Verzoekers wijzen erop dat het CGVS tot een paar maanden voor de opstelling van het verzoekschrift herhaaldelijk aan Salvadoranen die afpersingsproblemen kenden, de vluchtelingenstatus toekende. De situatie in El Salvador is ondertussen nog erger geworden, en het is dus onbegrijpelijk dat het CGVS plots van mening verandert.

Vervolgens gaan verzoekers in op de hoge onveiligheid en afwezigheid van bescherming door de overheden in El Salvador. Zij halen aan dat verschillende bronnen bevestigen dat de door de bendes veroorzaakte onveiligheid in El Salvador een alarmerend niveau bereikt heeft en dat er zich een niet aflatende cyclus van wraak en geweld tussen rivaliserende bendes en tussen bendes en de Salvadoraanse overheden afspeelt. Zij wijzen erop dat de speciale rapporteur van de VN-Mensenrechtenraad voor de mensenrechten van intern ontheemden in april 2018 verklaarde “*dat het geweld in El Salvador een niveau bereikt heeft dat gelijk is aan of hoger is dan het geweld niveau in landen in conflict situatie (zie COI Focus El Salvador: Situation sécuritaire, van 15/07/2019, p6)*”. Zij stellen dat El Salvador op de lijst van de gevaarlijkste staten ter wereld staat, “*wegens de geweld uitgevoerd door de banden en de overheden (zie COI Focus El Salvador: Situation sécuritaire, van 15/07/2019, p7)*”. Zij wijzen erop dat de “*verschillende bendes doden, folteren, ontvoeren, (af)persen (...), en verkrachten*” en verwijzen vervolgens naar het “*World Report 2019, El Salvador*” van Human Rights Watch en het artikel “*Inside El Salvador’s battle with violence, poverty, and U.S. policy*” van National Geographic van maart 2019.

Ook halen verzoekers aan dat bronnen berichten over een “*exodus van El Salvadoraanse politie, wegens de extreem hoog geweld niveau, en de onmogelijkheid van de overheden om bescherming te bieden, zelfs voor politieleden*” en citeren uit het artikel “*It’s so dangerous to police MS-13 in El Salvador that officers are fleeing the country*” van The Washington Post van 3 maart 2019. Zij wijzen erop dat alleen de bende MS-13 “*tot 31,2 miljoen dollar per jaar af(perst) van 70% van de bedrijven die zich op zijn grondgebied bevinden*” en dat een weigering of onmogelijkheid om te betalen leidt tot moord, zoals kan worden gelezen in UNHCR guidelines. Onder verwijzing naar diezelfde richtlijnen betogen verzoekers dat “*(m)ensen die de criminele activiteiten van een bende aangegeven hebben bij de politie*” volgens UNHCR een risicoprofiel hebben. Zij benadrukken dat zij door angst geen klacht hebben ingediend tegen de bendeleden die hen aangevallen hebben.

Verzoekers stellen dat Salvadoranen die terugkeren uit het buitenland bijzonder geïsoleerd kunnen worden door bendes, en zeker indien ze voor hun vertrek problemen hadden met bendes. Zij verwijzen in dit verband naar, en citeren uit, de “*Coi Focus Retour au pays des ressortissants*” van 12 juli 2019 (die niet aan de administratieve dossiers toegevoegd is en evenmin bij het verzoekschrift wordt gevoegd) en voormelde UNHCR guidelines. Verzoekers menen dat zij, na een verblijf in het buitenland, een bijzonder kwetsbaar profiel hebben in geval zij zouden terugkeren naar El Salvador.

Verzoekers stellen verder nog, onder verwijzing naar voormelde COI Focus van 15 juli 2019, dat in Spanje slachtoffers van geweld door bendeleden sinds 2017 automatisch erkend worden als vluchtelingen door de *Audiencia Nacional* omdat erkend wordt dat wegens het wijdverbreide geweld de Salvadoraanse overheden niet in staat zijn om effectieve bescherming te bieden tegen vervolging door bendes.

Verzoekers betogen verder dat hen het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend en dat tevens rekening dient te worden gehouden met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS spreekt het vermoeden voortvloeiend uit deze bepaling niet op draagkrachtige wijze tegen, aldus verzoekers.

Verzoekers geven ten slotte nog een theoretische uiteenzetting over de subsidiaire beschermingsstatus en menen dat deze hen – in ondergeschikte orde – moet worden toegekend. Zij gaan in op de artikelen 2 en 3 van het EVRM en stellen dat het CGVS dient na te gaan of de terugkeer naar hun land van herkomst in hun hoofde geen risico doet ontstaan op een schending van de daarin fundamentele rechten. Verzoekers menen “*gebaseerd op de ontwikkelingen supra, dat de CGVS een subjectieve lezing doet van de Coi Focus in het administratief dossier, en van alle andere beschikbare bronnen over de onveiligheidssituatie in El Salvador*”. Zij herhalen dat zij bij terugkeer vanuit het buitenland een bijzonder kwetsbaar profiel zouden hebben en dat zij geïsoleerd zouden worden door de criminele bende, reden waarom zij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet menen te lopen.

2.2. In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest). Verzoekers betogen dat “*objectieve bronnen bevestigen dat de invloed op de socio-economische situatie van slachtoffers van afpersing door de bendes enorm is. Vele verliezen hun inkomsten, en bedrijven. Vaak verhogen de bendes trouwens de afpersingsbedragen zonder waarschuwing of reden.*”

Een weigering (of de onmogelijkheid) om te betalen leidt vaak tot de moord van de afpersingslachtoffer door de bende.” Zij citeren in dit kader uit pagina 31 van de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”. Verzoekers achten het onbegrijpelijk dat de bestreden beslissingen stellen dat verzoekers ingingen op de afpersing en hiermee verdere problemen met de bende vermeden. Verzoekers hebben reeds uitgelegd dat ze geen andere optie hadden dan te betalen, omdat ze anders gedood zouden worden door de bende. Betreffende hun financiële mogelijkheden beargumenteren ze: “Verder meent de CGVS dat verzoekers nog eten kopen konden en hun rekeningen betalen konden hoewel ze de afpersingsgeld betaalden, en concludeert eruit dat ze in geval van terugkeer niet in een situatie van extreme armoede zouden belanden. Verzoekers betwisten dit. Verzoeker heeft uitgelegd dat het betalen van de afpersingsgeld een groot invloed had op hun dagelijks leven op socio-economische (CGVS p 17), maar dat ze niet anders konden als betalen (omdat ze anders gedood zouden worden). Verzoeker legt uit dat hij in geval van terugkeer zeer moeilijk een nieuw baan zou vinden kunnen, en dat ze hun huis verlaten moesten. Het huis is nu waarschijnlijk in handen van de bende. Ze kunnen ook niet op lange termijn door familie of vrienden onthaalt worden. Trouwens hebben ze nu ook een baby, voor wie ze nieuwe kosten hebben.” Verzoekers citeren pagina’s 26 en 27 van de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” om te staven dat het geen optie is voor slachtoffers om binnen El Salvador te verhuizen en een nieuw leven op te bouwen en concluderen: “Verzoekers menen dat het ten gevolge onmogelijk dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekers. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij. Ter conclusie, zijn de elementen die ingeroepen worden door de Commissaris generaal onvoldoende en niet draagkrachtig. Er bestaan voldoende objectieve elementen die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoekers ondersteunen opdat hun asielrelaas als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel. De argumentatie en redenering van verweerder is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoekers en de beschikbare informatie behandeld.”

Verzoekers vragen in hoofdorde hen te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissingen te vernietigen voor bijkomend onderzoek over de vervolgingen tegen mensen die weigeren om afpersingsgeld aan de bendes te betalen en over terugkeerders uit het buitenland.

2.3. Verzoekers voegen volgende stukken toe ter ondersteuning van hun verzoekschrift:

5. National Geographic, "Inside El Salvador's battle with violence, poverty, and U.S. policy", March 2019, <https://www.nationalgeographic.com/magazine/2019/03/el-salvador-violencepoverty-united-states-policy-migrants/> 4;
6. Human Rights Watch, World Report 2019. El Salvador, <https://www.hrw.org/world-report/2019/country-chapters/el-salvador>;
7. The Washington Post, "It's so dangerous to police MS-13 in El Salvador that officers are fleeing the country", 03/03/2019, https://www.washingtonpost.com/world/the_americas/its-so-dangerous-to-police-ms-13-in-el-salvador-that-officers-are-fleeing-the-country/2019/03/03/e897dbaa-2287-11e9-b5b4-18dfb7b084_story.html;
8. UNHCR, Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador, march 2016.”

3. Nota met opmerkingen

Op 19 maart 2020 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet een nota met opmerkingen neer, waarbij zij repliceert op de argumentatie van verzoekers en verwijst naar de COI Focus “El Salvador: Retour au pays des ressortissants” van 9 januari 2020 en de COI Focus “El Salvador: situation sécuritaire” van 15 juli 2019.

4. Aanvullende nota's

4.1. Verzoekers maken tijdens de terechtzitting van 22 oktober 2020 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij volgende stukken worden gevoegd:

- geboorteakte van de dochter van verzoekers, geboren in België in februari 2020;

- de overlijdensakte van de vader van verzoeker, overleden op 26 juni 2020, vergezeld van een vrije vertaling door verzoekers;
- links naar een aantal persartikelen die getuigen van de recente actualiteit (onveiligheid) in de stad van verzoekers (Soyapango), vergezeld van een vrije vertaling door verzoekers.

4.2. De verwerende partij maakt op 7 december 2020 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus “El Salvador : Situation sécuritaire” van 12 oktober 2020;
- UNHCR “Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador” van maart 2016.

5. Beoordeling in het licht van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekers zijn afkomstig van de wijk Reparto Valle Nuevo, in de stad Soyapango, gelegen in de deelstaat San Salvador van El Salvador.

Zij zouden volgens hun verklaringen het mikpunt zijn geworden van afpersing en doodsbedreigingen door de bende MS-13 (Mara Salvatrucha), actief in hun wijk, nadat verzoeker een bloeiende autohandel had opgezet. Verzoekers zouden een eerste keer zijn aangesproken op 19 september 2018 waarbij de bendeleden, onder bedreiging van verzoekers’ leven, aanvankelijk 200 dollar *renta* (afpersingsgeld) per maand eisten, hetgeen verzoekers op 28 september 2018 zouden hebben betaald. Op 15 oktober 2008 zou verzoekster op de bus zijn aangesproken door bendeleden om 300 dollar *renta* in plaats van 200 dollar te betalen waarbij wederom doodsbedreigingen werden geuit. In oktober, november, december 2018 en januari 2019 zouden verzoekers telkens 300 dollar hebben betaald. Op 4 februari 2019 verlieten verzoekers El Salvador.

5.2. De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissingen thans niet blijkt dat er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers’ verklaringen over de ondergane afpersingen en bedreigingen door de bende MS-13. Er kunnen geen negatieve geloofwaardigheidsbeoordelingen in de bestreden beslissingen worden gelezen.

Verzoekers’ verklaringen over de ondergane afpersingen en bedreigingen door de bende MS-13 worden dan ook aangenomen.

5.3. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissingen dat de aangehaalde afpersing door bendeleden en de gevolgen ervan *“niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden”*. De commissaris-generaal stelt vast dat, *“hoewel de eis tot betaling gepaard zou zijn gegaan met bedreigingen (CGVS, p. 11 en 12)” “[er] moet worden vastgesteld dat u bent ingegaan op hun vraag en dat u hiermee verdere problemen met de bende verhinderde (CGVS, p.17). Met betrekking tot de gevolgen van de afpersing op uw levensomstandigheden blijkt uit uw verklaringen dat u nog steeds alle facturen kon betalen en er voeding kon worden aangekocht (CGVS, p.16 en 17). Verder blijkt uit uw verklaringen ook dat u gratis kon wonen in het huis van uw schoonmoeder (CGVS, p.5). U diende ook op geen enkel moment geld te lenen om tegemoet te komen aan de eisen van de bendeleiders (CGVS, p.16). Uit uw verklaringen over uw persoonlijke situatie blijkt dan ook niet dat u in een situatie van extreme armoede was beland, of bij terugkeer zal belanden, waardoor u onmogelijk kon, of zal kunnen, voorzien in uw elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting. Er moet dan ook worden gesteld dat u op basis van de afpersing geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.”*

In de verweernota voegt de verwerende partij daaraan toe dat de loutere mogelijkheid om bij terugkeer (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing niet volstaat om een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

5.4. De Raad benadrukt dat algemeen gesteld afpersing op zichzelf niet ernstig genoeg is om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd. Afpersing bereikt als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet. Slechts in (zeer) uitzonderlijke gevallen zal afpersing voldoende ernstig zijn om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van

artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd, met name wanneer het slachtoffer erdoor terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, waardoor hij in een toestand van achterstelling zou terechtkomen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 282-283; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, § 252-254). In zulke gevallen kan worden gesteld dat de mensonwaardige situatie waarin een slachtoffer terechtkomt of kan terechtkomen wordt veroorzaakt of het gevolg is van een intentioneel en opzettelijk menselijk handelen door een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie, aangebracht door beide partijen, blijkt verder dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemene risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

Deze algemene overwegingen mogen evenwel het bestaan van een individuele bedreiging in de specifieke omstandigheden van een betrokken geval, die als vervolging of als ernstige schade kan worden aangemerkt, niet verhelen.

Bij het identificeren van de aard van de precieze risico's waaraan een verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst kan worden blootgesteld, mag de oorspronkelijke reden voor het risico bijgevolg niet worden verward met het actuele risico zelf of de evolutie van het risico in de tijd.

In casu wordt niet betwist dat verzoekers persoonlijk werden geïdoleerd door leden van de bende MS-13 waarbij zij het slachtoffer waren van afpersingen, en evenmin wordt betwist dat deze afpersingen gepaard gingen met doodsbedreigingen. Zo wisten de bendeleden, aldus hun verklaringen, verzoeker op 19 september 2018 te vertellen dat zij alles wisten over hem en verzoekster, zijn familie, haar studie, zijn werk en zijn autohandel terwijl ondertussen een wapen naar zijn hoofd werd gericht en hun leven werd bedreigd mochten zij niet betalen. Op 15 oktober 2018 wisten de bendeleden verzoekster te vinden in de bus toen zij op weg was naar de universiteit, waarbij één bendelid naast haar en een andere bendelid achter haar kwamen zitten, en haar vertelden dat ze verzoekers en de hele familie in de gaten hielden, dat *renta* verhoogd werd en dat ze hen anders zouden doden (gehoorverslag verzoeker, p. 11-12; gehoorverslag verzoekster, p. 9 en 13).

Gelet op deze niet-betwiste verklaringen kan het onderzoek van de gegrondheid van het beschermingsverzoek dan ook niet worden beperkt tot een beoordeling van de reeds ondergane afpersing en het risico op hernieuwde afpersing, maar moeten ook de daarmee gepaarde gaande doodsbedreigingen in aanmerking worden genomen. In het bijzonder moet op objectieve en prospectieve wijze worden nagaan of verzoekers bij terugkeer naar El Salvador een risico voor hun leven lopen als gevolg van de afpersing en bedreigingen door MS-13.

In dit opzicht hecht de Raad belang aan verzoekers verklaringen dat zij in hun wijk in de gaten werden gehouden door "postes" (uitkijkers, informanten) die informatie communiceren aan de bendeleden (gehoorverslag verzoeker, p. 18; gehoorverslag verzoekster, p. 15), alsook verzoeksters antwoord op de vraag "Om welke reden denkt u dat die bendeleden nu naar jullie op zoek zouden gaan?": "Omdat zij natuurlijk gemerkt hebben dat we gevlucht zijn en dat dat is omdat we de *renta* niet betaald hebben. Ze zullen ons opzoeken om ons te doden omdat gevlucht zijn en niet wilden betalen." (gehoorverslag verzoekster, p. 16).

Zoals reeds vermeld, oordeelt de commissaris-generaal dat de aangehaalde afpersing door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn. Zijn redenering komt er op neer dat er in casu voor verzoekers geen nood is aan internationale bescherming omdat zij i) door het betalen van de *renta* verdere problemen, zoals een uitvoering van de gemaakte doodsbedreigingen, hebben kunnen vermijden, ii) hun persoonlijke situatie niet van die aard is dat zij door het betalen van de *renta* in een situatie van extreme armoede zijn beland, of bij terugkeer zullen belanden; en iii) zoals opgenomen in de verweernota, een loutere mogelijkheid op hernieuwde afpersing niet volstaat.

Deze redenering gaat evenwel geheel voorbij aan het actuele gegeven dat verzoekers omwille van hun vlucht uit El Salvador de vereiste *renta* niet hebben betaald en dat ten aanzien van hen doodsbedreigingen werden geuit indien zij het gevraagde afpersingsgeld niet zouden betalen. Er kan

immers worden geargumenteed dat zij de eisen van MS-13 hebben getrotseerd door El Salvador te verlaten en zich onvindbaar te maken voor verdere afpersing.

De vraag is dan ook of de risico's voor verzoekers bij terugkeer in die mate geëvolueerd zijn dat de eerder geformuleerde doodsb bedreigingen ook zullen worden uitgevoerd.

De Raad stelt vast dat de objectieve landeninformatie die beide partijen voorleggen op deze vragen geen duidelijke antwoord biedt.

In de COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020 kan worden gelezen dat het niet-betalen of met vertraging betalen van *renta* kan worden gezien als een daad van verzet tegen het gezag van de bende en een vorm van geweld tot gevolg kan hebben, zoals de ontvoering van een familielid, de dood of verdwijning. Verder blijkt dat hoe langer de niet-betaling in de tijd duurt, des te meer de risico's verhogen en zich kunnen uitstrekken tot familieleden (p. 16). Ook de UNHCR guidelines vermelden dat de weigering om afpersingsgeld te betalen door de bendes kan worden geconstrueerd als een daad van verzet (p. 29) en dat personen die weigeren om te betalen of die betaling uitstellen, kunnen worden onderworpen aan bedreigingen en geweld, inclusief hun werknemers, zakenpartners of familieleden. Deze bedreigingen en geweld kunnen snel escaleren met elk voortgezet uitstel of weigering van betaling waarbij melding wordt gemaakt van personen die in zulke omstandigheden werden gedood door de bendes. Voorts blijkt ook dat het afpersingsgeld vaak wordt verhoogd zonder waarschuwing, soms met de bedoeling om een zaak failliet te laten gaan zodat de bende het kan overnemen (p. 31).

Er wordt in de voormelde COI Focus en de UNHCR guidelines evenwel niet concreet verduidelijkt of Salvadoranen die naar het buitenland zijn gegaan om aan afpersing te ontsnappen, bij terugkeer door de bendes worden beschouwd als personen die hun eisen hebben getrotseerd door El Salvador te verlaten en *de facto* te hebben geweigerd om verder afpersingsgeld te betalen. Evenmin wordt verduidelijkt wat de risico's in deze specifieke omstandigheden kunnen zijn of zijn er voldoende elementen die toelaten de mogelijke reactie van de bendes in zulke specifieke omstandigheden in te schatten. De UNHCR guidelines stellen slechts zeer algemeen: "*In some cases, deportees and other returnees who left the country due to insecurity or threats have been killed by gangs shortly after arrival in El Salvador*" (p. 28) (*In enkele zaken werden gedeporteerden en andere terugkeerders die het land wegens de onveiligheid of bedreigingen hebben verlaten kort na hun aankomst in El Salvador door bendes gedood, eigen vertaling*).

De landeninformatie die ter beschikking werd gesteld van de Raad bevat overigens geen concrete informatie over de werkwijze van de bendes in de wijken die onder hun controle staan, met name of de bendes een systeem hanteren dat hen toelaat de betalingen van *renta* bij te houden en te controleren.

Uit de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder COI Focus "*El Salvador. Retour au pays des ressortissants*" van 9 januari 2020, blijkt verder dat het inschatten van de risico's voor Salvadoranen bij terugkeer naar El Salvador een complex gegeven blijkt te zijn dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer.

In het bijzonder kan in de voormelde COI Focus het volgende worden gelezen:

Uit een rapport van het Refugee Law Initiative van september 2018 blijkt dat het risico voor terugkerende Salvadoranen niet minder is dan het risico dat bestond bij vertrek uit het land, en zelfs kan toenemen bij terugkeer. De door Cedoca geconsulteerde bronnen stellen verder op algemene wijze dat Salvadoranen die het land hebben ontvlucht wegens veiligheidsredenen die verband houden met de bendes, bij terugkeer het risico lopen om dezelfde veiligheidsproblemen te zullen terugvinden (p. 11). Terugkerende Salvadoranen kunnen worden geïsoleerd bij hun terugkeer, bijvoorbeeld omdat zij reeds het voorwerp vormden van bedreigingen bij hun vertrek (p. 12).

Een rechter uit Costa Rica verklaarde aan Cedoca dat bendes, wegens hun territoriale controle over de wijken, weten welke personen in het buitenland hebben gewerkt en/of geldoverschrijvingen hebben

uitgevoerd alsook dat Salvadoranen die een tijd in het buitenland hebben verbleven bij terugkeer het voorwerp kunnen zijn van bedreigingen door bendes (p. 13 en 17).

In een rapport van september 2018 van de organisaties Cristosal en IDMC bevestigen meerdere personen dat, eens teruggekeerd naar El Salvador, zij met dezelfde gevaren worden geconfronteerd als diegene die hebben geleid tot hun vertrek en dat zij bij terugkeer worden bedreigd. Re-integratie is vaak onsuccesvol wegens de voortdurende bedreigingen (p. 17-18).

Veronica Reyna, van de "*direction des droits de l'homme du Servicio Social Pasionista*" (SSPAS), die in mei 2019 gecontacteerd werd door Cedoca, stelde dat terugkeerders zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als de andere Salvadoranen, tenzij het evident is dat hun koopkracht of vermogen is gewijzigd waarna zij door bendes en criminele groeperingen kunnen worden gevisieerd met het oog op afpersing (p. 14). Zij stelde verder ook dat mensen die het land hebben verlaten vanwege bedreigingen van bendes of staatsactoren een reëel risico lopen, aangezien de territoriale reikwijdte van het land klein is en de bendes bijna over het hele grondgebied aanwezig zijn. Een doodsb bedreiging kan volgens haar heel gemakkelijk worden uitgevoerd bij iemand die niet over de middelen beschikt om zijn levensomstandigheden wezenlijk te veranderen. Wanneer iemand niet over een hoge koopkracht beschikt, kan hij zijn persoonlijke veiligheid niet garanderen, noch zijn leven effectief beschermen (p. 18).

Karla Rodriguez, de nationale coördinatrice van de organisatie Cristosal, die in juni 2019 door Cedoca gecontacteerd werd, gaf ook aan dat terugkeerders die niet noodzakelijk het land hebben verlaten om redenen die verband houden met geweld, dezelfde kwetsbaarheid kennen als Salvadoranen die bleven. Zij nuanceert evenwel dat terugkeerders kunnen worden beschouwd als een mogelijk doelwit van afpersing omdat zij als vermogend worden gezien. Dit risico verhoogt wanneer de betrokkene een eigen zaak begint (p. 14 en 20). Een onderzoeker van de Universidad Centroamericana (UCA) bevestigt op 5 november 2019 deze bevindingen aan Cedoca (p. 20).

Miguel Montenegro, directeur van de "*Comisión de Derechos Humanos de El Salvador (CDHES)*", gecontacteerd door Cedoca in juni 2019, liet weten dat er gevallen kunnen bestaan van terugkeerders die worden afgeperst, maar dit niet aangeven uit angst voor hun leven (p. 14).

Een vertegenwoordiger van IOM deelde op 21 november 2019 aan Cedoca mee dat er zeker profielen van terugkeerders zijn die bij terugkeer meer risico lopen / meer kwetsbaar zijn dan anderen. Dit houdt volgens hem niet noodzakelijkerwijs verband met het feit dat ze zijn gemigreerd, maar meestal met de bestaande kwetsbare omstandigheden die al in het land aanwezig waren. Hij geeft hierbij (onder meer) als voorbeeld terugkeerders die El Salvador verlaten hebben omwille van bedreigingen of afpersingen door bendes (p. 21).

De Belgische ambassade te Panama, verantwoordelijk voor El Salvador, stelde op 11 december 2019 geen weet te hebben van het bestaan van verhoogde risico's voor Salvadoranen die terugkeren in vergelijking met Salvadoranen die niet zijn gemigreerd (p. 21). Een rapport van Unicef van augustus 2018 benadrukt dan weer dat kinderen en hun families die gevlucht zijn voor geweldsbedreigingen een verhoogd risico kunnen lopen bij terugkeer. Een ander rapport uit 2019 van "*Sistema de Monitoreo Desplazamiento Forzado en El Triangulo Norte de Centroamérica*" vermeldt, zonder veel details, dat voor personen die de onveiligheid ontvlucht zijn, een terugkeer de factoren die initieel hebben geleid tot hun vlucht, kan verergeren (p. 21).

Uit het voorgaande blijkt dat een individuele beoordeling noodzakelijk blijft, waarbij de situatie bij terugkeer sterk afhangt van de omstandigheden die tot het vertrek hebben geleid.

De voorliggende informatie blijft echter zeer algemeen, weinig eenduidig en laat niet toe op voldoende concrete wijze de precieze risico's bij terugkeer in te schatten voor Salvadoranen die werden afgeperst en om die reden naar het buitenland zijn gevlucht.

5.5. Gelet op wat voorafgaat, blijkt genoegzaam dat een nader onderzoek zich opdringt maar dat het de Raad aldus aan essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming van de bestreden beslissingen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

De Raad heeft evenwel niet de bevoegdheid om zelf dit onderzoek uit te voeren. Wegens het ontbreken van een eigen onderzoeksbevoegdheid, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekers niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en ex nunc onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 februari 2020 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken, in openbare terechtzitting van vijftwintig januari tweeduizend eenentwintig door de 4^{de} kamer van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen, die was samengesteld als volgt:

mevr. M.-C. GOETHALS,
mevr. M. MAES,
dhr. D. DE BRUYN,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS